

що становить сутність творчості кращих письменників і вчених. Учень, прилучаючись до творчості, стає одним з колективних творців уроку. У цій ролі він мимоволі проникає в атмосферу педагогічної творчості, яка виховує смак, пробуджує естетичні почуття й відроджує до життя митця, котрий спить в душі кожного учня.

Сам факт перебування вчителя в класі й роботи з учнями ще не свідчить, що тут наявний педагогічний процес. Можна вважати, що насправді він виникає в той момент, коли виникають ситуація педагогічної взаємодії та ситуація педагогічного перетворення людини. Якщо реальної взаємодії та реального перетворення немає, то немає й самого педагогічного процесу.

Будь-яка дія режисера, як і вчителя, спроектована на глядача (учня). Тому залежно від того, як уявляє режисер свою аудиторію, що вважає для неї хорошим, а що – поганим, багато в чому залежить напрям його шукань, а в результаті – спрямованість і рівень мистецтва загалом.

1. Абрамян В. Ц. Театральна педагогіка / В. Ц. Абрамян. – К. : Лібра, 1996. – 224 с.
2. Голік О.Б. Педагогічна майстерність: організаційно-управлінський аспект: Навчальний посібник. – Донецьк: вид-во "Ноулідж" (донецьке відділення), 2010. – 242 с.
3. Педагогічна майстерність: Підручник / за ред. І. А. Зязюна. – 3-тє вид., допов. переробл. – К.: СПД Богданова А. М., 2008. – 376 с.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ ПРОГРАМУВАННЮ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ

Горбатюк Л.В., канд. пед. н., доцент;
Бердянський державний педагогічний університет, Бердянськ, Україна

Інформатика сьогодні стала однією з лідерів серед навчальних дисциплін у школі. За обсягом годин вона поступається лише математиці та українській мові. І це є нагальною вимогою часу. Також є правильним, що всередині інформатики збільшено кількість годин на змістову лінію алгоритмізації та програмування. Проте тепер перед школою постає проблема підготовки шкільних вчителів інформатики саме в питаннях алгоритмізації та програмування.

Аналіз науково-методичних досліджень з проблем методики навчання інформатики в рамках системи освіти, як вищої, так і середньої, практичної діяльності вчителів і викладачів інформатики дозволив констатувати недостатню підготовку педагогічних кадрів з алгоритмізації та програмування [1, 2].

Ці обставини визначають необхідність постійного вдосконалення методів, засобів та організаційних форм навчання програмуванню студентів педагогічних вишів, що підвищують ефективність подання навчальної інформації, її використання в сфері їхнього практичного досвіду.

Традиційна форма навчання «лекція – лабораторна робота», при якій в ході лекції розглядаються можливості мови програмування, а на лабораторних заняттях студенти виконують завдання на складання програм з використанням розглянутих на лекції можливостей мови програмування, не вирішує проблему якісної підготовки майбутніх вчителів інформатики.

При вивченні теоретичного матеріалу в ході лекційних занять доцільно використовувати такі форми та прийоми навчання: попереднє самостійне знайомство студентів з досліджуваним матеріалом; колективний розбір великої кількості практичних завдань з використанням комп'ютера і мультимедійного проектора; систематичне бліц-опитування (тести, диктанти) на початку кожної лекції; використання мультимедійних презентацій, що пояснює в наочній формі основні поняття; надання студентам після лекції всіх її матеріалів в електронному вигляді.

В ході лабораторних занять ефективними є наступні методичні прийоми:

- виконання навчальних завдань різного типу: складання програми; пошук і виправлення синтаксичних і семантичних помилок в програмі; визначення результатів роботи програми; формулювання вихідної задачі, яку вирішує представлене завдання; оптимізація алгоритму і програми; складання навчальних завдань самими студентами;

- застосування не тільки індивідуальних, але і групових форм організації навчальної діяльності (наприклад, колективна розробка програми, коли кожен студент реалізує частину алгоритму у вигляді певного модуля, потім кожен зі студентів пише головну програму, тобто здійснює складання додатку з розроблених модулів;

- колективно-конвеєрний спосіб розв'язання завдання: один студент починає розв'язання, потім викладач перериває його і запрошує іншого продовжити розв'язання і так доти, доки завдання не буде повністю розв'язане.

У процесі підготовки лабораторного заняття викладач повинен побудувати дидактично повну систему навчальних завдань, яких має бути достатньо для того, щоб в разі необхідності запропонувати студентам різні їх набори.

Використання розглянутих методичних підходів до організації навчання програмуванню майбутніх вчителів інформатики сприяє формуванню предметної складової професійної підготовки майбутнього вчителя, розвиває абстрактне, логічне та алгоритмічне мислення, опосередковано впливає і на його методичну компетентність, так як зміст і методи навчання у вищій переносяться потім вчителем початківцем в практику його професійної діяльності.

Література

1. Васенко О.В. Підготовка майбутніх учителів інформатики до реалізації основних принципів об'єктно-орієнтованого програмування у навчальному процесі сучасної школи // Молодий вчений. – Харків, 2018. – № 1 (53). – С. 261 – 264.

2. Кривонос О. М. Компетентнісно-орієнтовані завдання в курсі програмування // Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. – Київ : НПУ, 2014. – Вип. 47. – С. 138 – 144.

НАСНАЖЕННЯ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Гордієнко Тетяна Володимирівна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя.

Кожен студент при бажанні здатний отримати необхідні навички для того, щоб досягти прогресивних змін у майбутній професійній діяльності на основі прагнення до фахового зростання, отриманих знань, досвіду майстерного виконання педагогічних функцій, готовності йти на експериментування у своїх діях.

Наснаження більшістю авторів розглядається як термін, який позначає багатовимірний процес, що допомагає людині набути здатності контролювати власне життя, актуалізувавши певні ресурси. Слово також означає надання внутрішньої сили і використання цієї сили [2, с.195].

Коли засоби, вироблені педагогічним мистецтвом, які добре «працювали» раніше, в якихось нових ситуаціях «не спрацьовують», з'являється необхідність дізнатися, чому так відбувається. Саме в цьому контексті окреслюються наукові проблеми, що потребують вивчення і з'являються нові наукові знання про різні аспекти навчання і виховання. Так педагогічна наука постійно виходить із «складних» ситуацій у педагогічній практиці та педагогічному мистецтві, відштовхуючись від них, створює свої наукові предмети і формує об'єкти вивчення.

У розробці техніки наснаження науковці розглядають процес досягнення певної мети як багатокроковий процес набуття особистісної сили, який призначений для досягнення успіху з найменшими затратами [3, с.170].

Тому в техніці набуття особистісної сили шляхом педагогічного наснаження в напрямі формування основ педагогічної майстерності майбутнього вчителя слід акцентувати увагу на враховуванні таких ідей:

- реалізація думок і прагнень студента досягти педагогічної майстерності у професійній діяльності може відбуватися в результаті цілеспрямованих дій по її формуванню;
- для спрямування енергії на реалізацію необхідно вчитися діяти впевнено і динамічно.

Заучування зразків майстерного виконання педагогічної діяльності не приведе до високого рівня педагогічної майстерності. Необхідно у студентів сформувати ціннісне ставлення до професійного зростання і прагнення досягти вершин у професійній діяльності. Тому актуалізується використання ще однієї ідеї в розробці техніки наснаження для самовдосконалення студентів у напрямі формування основ педагогічної майстерності, а саме: